

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

31. august 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 287/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 287/02 Sag C-452/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. juli 2020 — XZ mod Ibercaja Banco, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 3 de Teruel — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — aftale om lån mod sikkerhed i fast ejendom — vilkår, der begrænser rentesatsens variable karakter (den såkaldte »gulvklausul«) — kontrakt om novation — afkald på at anlægge søgsmål til prøvelse af kontraktvilkår — ingen bindende karakter) 2

2020/C 287/03 Sag C-575/18 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. juli 2020 — Den Tjekkiske Republik mod Europa-Kommissionen (Appel — Den Europæiske Unions egne indtægter — medlemsstaternes finansielle ansvar — anmodning om fritagelse for at stille egne indtægter til rådighed — annullationssøgsmål — formaliteten — skrivelse fra Europa-Kommissionen — begrebet »anfægtelig retsakt« — artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — effektiv domstolsbeskyttelse — søgsmål støttet på ugrundet berigelse for Unionen) 3

2020/C 287/04 Sag C-673/18: Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. juli 2020 — Santen SAS mod Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinsk lægemiddel — supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3, litra d) — betingelser for udstedelse af et certifikat — opnåelse af en første tilladelse til markedsføring af produktet som lægemiddel — markedsføringstilladelse for en ny terapeutisk anvendelse af en kendt aktiv ingrediens) 3

2020/C 287/05	Forenede sager C-698/18 og C-699/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. juli 2020 — SC Raiffeisen Bank SA mod JB (sag C-698/18) og BRD Groupe Société Générale SA mod KC (sag C-699/18) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Specializat Mureş — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 93/13/EØF – kreditaftale om et personligt l�n – aftalen fuldt ud opfyldt – konstatering af, at kontraktvilkår er urimelige – søgsmål med påstand om tilbagebetaling af beløb uretmæssigt opkrævet på grundlag af et urimeligt vilkår – regler for rettergangsmåden – almindeligt søgsmål, som ikke er genstand for en forældelsesfrist – almindeligt søgsmål af personlig og formueretlig art, som er genstand for en forældelsesfrist – forældelsesfristens begyndelsestidspunkt – objektivi�t tidspunkt, hvorfra forbrugeren har haft kendskab til, at der var tale om et urimeligt kontraktvilkår)	4
2020/C 287/06	Sag C-716/18: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. juli 2020 — CT mod Administra�ia Judeţean� a Finanţelor Publice Caraş-Severin — Serviciul Inspec�ie Persoane Fizice, Direc�ia General� Regional� a Finanţelor Publice Timi�oara — Serviciul Solu�ionare Contesta�ii 1 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Timi�oara — Rumænien) [Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 288, stk. 1, nr. 4) – særordning for små virksomheder – metoden for beregning af den årlige omsætning, der benyttes som grundlag for anvendelsen af særordningen for små virksomheder – begrebet »bitransaktion vedrørende fast ejendom« – udlejning af en fast ejendom af en fysisk person, der udøver flere liberale erhverv] .	5
2020/C 287/07	Sag C-70/19 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. juli 2020 — Europa-Kommissionen mod HM (Appel – personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AST-SC/03/15 – ikke adgang til at deltage i prøverne – ansøgning om fornyet gennemgang – mail fra Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) – EPSO's manglende videresendelse af ansøgningen om fornyet prøvelse til udvælgelseskomitéen – grundelse for afslaget – for sent fremsat – kvalifikation af mailen fra EPSO – afgørelse om afslag på ansøgningen om fornyet prøvelse – beføjelser – intet retsgrundlag – annulation)	6
2020/C 287/08	Sag C-76/19: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 9. juli 2020 — Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya »Mitnitsa«, tidligere Nachalnik na Mitnitsa Aerogara Sofia mod »Curtis Balkan« EOOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – toldunion – EF-toldkodeksen – artikel 32, stk. 1, litra c) – forordning (EØF) nr. 2454/93 – artikel 157, stk. 2, artikel 158, stk. 3, og artikel 160 – toldv�rdians�ttelse – justering – royalties vedrørende varer, der skal værdiansættes – royalties, der udgør en »betingelse for salg« af de varer, der skal værdiansættes – royalties, der betales af køberen til dennes moderselskab for levering af den nødvendige knowhow til fremstilling af slutprodukter – varer erhvervet hos tredjemand, som udgør bestanddele, der skal indgå i licensprodukter)	6
2020/C 287/09	Sag C-81/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. juli 2020 — NG og OH mod SC Banca Transilvania SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – anvendelsesområde – artikel 1, stk. 2 – begrebet »love eller bindende administrative bestemmelser« – udfyldende bestemmelser – kreditaftale om l�n optaget i udenlandsk valuta – kontraktvilkår om kursrisikoen)	7
2020/C 287/10	Sag C-86/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. juli 2020 — SL mod Vueling Airlines SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil nå 9 de Barcelona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – luftbefordring – Montrealkonventionen – artikel 17, stk. 2 – luftfartsselskabers erstatningsansvar på området for indchecket bagage – dokumenteret bortkomst af indchecket bagage – ret til erstatning – artikel 22, stk. 2 – erstatningsgr�nser ved ødelæggelse, bortkomst, beskadigelse eller forsinkelse af bagage – manglende oplysninger om den bortkomne bagage – bevisbyrde – medlemsstaternes procesautonomi – �kvivalensprincippet og effektivitetsprincippet) . .	8
2020/C 287/11	Sag C-104/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. juli 2020 — Donex Shipping and Forwarding BV mod Staatssecretaris van Financi�n (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – fælles handelspolitik – dumping – antidumpingtold indført på importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina – forordning (EF) nr. 91/2009 – gyldighed – forordning (EF) nr. 384/96 – artikel 2, stk. 10 og 11 – ret til forsvar)	8

2020/C 287/12	Sag C-199/19: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. juli 2020 — RL sp. z o.o. mod J.M. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner – direktiv 2011/7/EU – begrebet »handelstransaktion« – levering af tjenesteydelser – artikel 2, nr. 1) – lejekontrakt – periodiske betalinger – betalingsplaner, der tillader, at det skyldige beløb betales i rater – artikel 5 – rækkevidde)	9
2020/C 287/13	Sag C-241/19 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. juli 2020 — George Haswani mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – foranstaltninger over for fremtrædende erhvervsfolk, der driver virksomhed i Syrien – liste over personer, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer – appellants navn omfattet – annullations- og erstatningssøgsmål)	10
2020/C 287/14	Sag C-257/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. juli 2020 — Europa-Kommissionen mod Irland (Traktatbrud – principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren – direktiv 2009/18/EF – artikel 8, stk. 1 – parter, hvis interesser kunne komme i konflikt med den opgave, der er betroet undersøgelsesinstansen – medlemmer af undersøgelsesinstansen, der samtidigt udøver andre funktioner – manglende indførelse af en uafhængig undersøgelsesinstans)	10
2020/C 287/15	Sag C-264/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. juli 2020 — Constantin Film Verleih GmbH mod YouTube LLC og Google Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – ophavsret og beslægtede rettigheder – onlinevideoplatform – uploading af en film uden rettighedshaverens samtykke – sager om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed – direktiv 2004/48/EF – artikel 8 – rekvirentens ret til information – artikel 8, stk. 2, litra a) – begrebet »adresse« – e-mailadresse, IP-adresse og telefonnummer – ikke omfattet)	11
2020/C 287/16	Sag C-272/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. juli 2020 — VQ mod Land Hessen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wiesbaden– Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – begrebet »ret« – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – anvendelsesområde – artikel 2, stk. 2, litra a) – begrebet »aktiviteter, der falder uden for EU-retten« – artikel 4, nr. 7) – begrebet »dataansvarlig« – udvalg for andragender ved parlamentet i en delstat i en medlemsstat – artikel 15 – den registreredes indsigtret]	11
2020/C 287/17	Sag C-297/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. juli 2020 — Naturschutzbund Deutschland — Landesverband Schleswig-Holstein e.V. mod Kreis Nordfriesland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – miljø – miljøansvarlighed – direktiv 2004/35/EF – bilag I, tredje afsnit, andet led – skade, der ikke kan betegnes som »betydelig skade« – begrebet »sædvanlig forvaltning af arealer, som er fastlagt i protokoller eller måldokumenter for den pågældende naturtype, eller som hidtil har været udført af ejere eller operatører« – artikel 2, nr. 7) – begrebet »erhvervsmæssige aktiviteter« – aktivitet, som på grundlag af en delegation ved lov udøves i offentlighedens interesse – spørgsmålet om, hvorvidt den er omfattet]	12
2020/C 287/18	Sag C-343/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. juli 2020 — Verein für Konsumenteninformation mod Volkswagen AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Klagenfurt — Østrig) [Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde på det civilretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, nr. 2) – retslig kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt – det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået – stedet for skadens indtræden – manipulation med oplysninger vedrørende udstødningsemissioner fra motorer fremstillet af en producent af motorkøretøjer]	13
2020/C 287/19	Sag C-374/19: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. juli 2020 — HF mod Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – regulering af fradrag – ændring af fradrag retten – investeringsgode, der anvendes såvel til afgiftspligtige transaktioner som til afgiftsfritagne transaktioner – ophør af den virksomhed, som giver ret til fradrag – øvrig anvendelse udelukkende til afgiftsfritagne transaktioner)	13

2020/C 287/20	Sag C-391/19: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. juli 2020 — »Unipack« AD mod Direktor na Teritorialna direktsia »Dunavska« kam Agentsia »Mitnitsi« og Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – toldunion – EU-toldkodeksen – delegeret forordning (EU) 2015/2446 – artikel 172, stk. 2 – bevilling vedrørende anvendelse af proceduren for særligt anvendelsesformål – tilbagevirkende kraft – begrebet »ekstraordinære omstændigheder« – ændring af tarifieringen – ophør af gyldigheden af en afgørelse om bindende tarifieringsoplysninger)	14
2020/C 287/21	Forenede sager C-608/18 P, C-609/18 P og C-767/18 P: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 30. april 2020 — Republikken Cypern mod EUIPO, Papouis Dairies LTD, Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd og M. J. Dairies EOOD (Appel – EU-varemærker – indsigelsessag – det af den indsigende part påberåbte varemærkes ugyldighed – genstand bortfaldet under appellsagerne – uforløst at træffe afgørelse)	15
2020/C 287/22	Sag C-709/18: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 28. maj 2020 — straffesag mod UL og VM (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Špecializovaný trestný súd — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – direktiv (EU) 2016/343 – artikel 3 og 4 – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 og 48 – offentlige henvisninger om skyld – national domstol – accept ved kendelse af den ene af to medtiltaltes erklæring om skyld i lovovertrædelser, der er anført i anklageskriftet – bedømmelse af skylden hos den anden medtiltalte, der har erklæret sig ikke-skyldig – domfældelse ved den samme domstol, der har accepteret erklæringen om skyld)	15
2020/C 287/23	Sag C-153/19: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 28. maj 2020 — FZ mod DER Touristik GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Köln — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – luftfart – forordning (EU) nr. 261/2004 – artikel 12 – pakkerejse – lange forsinkelser – compensation til luftfartspassagerer – yderligere compensation – passagerens ret til en nedsættelse af rejsens pris)	16
2020/C 287/24	Sag C-338/19: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 11. marts 2020 — Telecom Italia SpA mod Regione Sardegna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – artikel 108 TEUF – forordning (EF) nr. 659/1999 – en medlemsstats tilbagesøgning af støtten på eget initiativ – forordning (EF) nr. 794/2004 – gældende rentesats)	17
2020/C 287/25	Sag C-390/19 P: Domstolens kendelse (Niende) af 2. april 2020 — Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen, Den Franske Republik og Ungarn (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) – Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – sukkersektoren – udgifter, der er udelukket fra Den Europæiske Unions finansiering – udgifter afholdt af Den Italienske Republik – åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	17
2020/C 287/26	Sag C-399/19: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 29. april 2020 — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni mod BT Italia SpA m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – direktiv 2002/20/EF – artikel 12 – administrationsgebyrer, som pålægges virksomheder, der udbyder en tjeneste eller et net inden for elektronisk kommunikation – de af den nationale tilsynsmyndigheds administrationsomkostninger, der kan dækkes af et gebyr – årlig oversigt over administrationsomkostninger og det samlede gebyrbeløb, der er opkrævet)	18
2020/C 287/27	Forenede sager C-415/19 — C-417/19: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 6. maj 2020 — Blumar SpA (sag C-415/19), Roberto Abate SpA (sag C-416/19) og Commerciale Gicap SpA (sag C-417/19) mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – afgørelse fra Europa-Kommissionen, hvorved en støtteordning erklæres forenelig med det indre marked – national lovgivning, som udelukker muligheden for at tildele støtte i henhold til den godkendte støtteordning i tilfælde af manglende overholdelse af en betingelse, som ikke er fastsat i Kommissionens afgørelse)	19

2020/C 287/28	Sag C-553/19 P: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 2. april 2020 — International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) mod Europa-Kommissionen (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – tilnærmelse af lovgivningerne – fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter – oprettelse og drift af et sporbarhedssystem for tobaksvarer – delegeret forordning og gennemførelsesretsakter – annullationssøgsmål – formaliteten – artikel 263, stk. 4, TEUF – ikke umiddelbart berørt – artikel 256, stk. 1, andet afsnit, TEUF – artikel 58, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol – artikel 168, stk. 1, litra d), og artikel 169 stk. 2, i Domstolens procesreglement – manglende præcisering af de anfægtede præmisser i den appellerede afgørelse og manglende specifikke retlige argumenter til støtte for appellen – argumentation, der alene tilsigter, at Domstolen foretager en fornyet bedømmelse af de for Retten fremførte argumenter – åbenbart, at appellen skal afvises)	19
2020/C 287/29	Sag C-554/19: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 4. juni 2020 — straffesag mod FU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Kehl — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – området med frihed, sikkerhed, retfærdighed – forordning (EU) 2016/399 – Schengengrænsekodeksen – artikel 22 og 23 – ophævelse af kontrollen ved de indre grænser i Schengenområdet – kontrol inden for en medlemsstats område – foranstaltninger, der har tilsvarende virkning som grænsekontrol – identitetskontrol tæt på en indre grænse i Schengenområdet – mulighed for kontrol uafhængigt af den pågældende persons adfærd eller af, om der foreligger særlige omstændigheder – nationale rammebestemmelser vedrørende kontrollens intensitet, hyppighed og selektivitet)	20
2020/C 287/30	Sag C-618/19: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 30. juni 2020 — Ge.Fi.L. — Gestione Fiscalità Locale SpA mod Regione Campania (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – offentlige udbud – direktiv 2014/24/EU – artikel 12, stk. 4 – tildeling af en kontrakt til en offentlig ikke-økonomisk enhed uden udbud – kontrakt om levering af tjenesteydelser vedrørende forvaltningen af bilafgiften – udelukkelse vedrørende kontrakter, der ligger inden for rammerne af samarbejdet mellem offentlige enheder – betingelser)	21
2020/C 287/31	Sag C-628/19 P: Domstolens kendelse (Niende) af 6. maj 2020 — Csanád Szegedi mod Europa-Parlamentet (Appel – Europa-Parlamentet – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)	21
2020/C 287/32	Sag C-643/19: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 25. maj 2020 — Resopre — Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA mod Município de Peso da Régua (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Central Administrativo Norte — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – direktiv 2014/24/EU – offentlige kontrakter – direktiv 2014/23/EU – koncessioner på tjenesteydelser – mangel på faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for at foretage en sagligt korrekt besvarelse af det præjudicielle spørgsmål – afvisning)	22
2020/C 287/33	Sag C-692/19: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 22. april 2020 — B mod Yodel Delivery Network Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Watford Employment Tribunal — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – direktiv 2003/88/EF – tilrettelæggelse af arbejdstiden – begrebet »arbejdstager« – pakkedistributionsvirksomhed – kvalifikation af bude ansat på grundlag af en aftale om tjenesteydelser – budets mulighed for at ansætte underleverandører og for samtidigt at levere lignende tjenesteydelser til tredjemand)	22
2020/C 287/34	Sag C-723/19: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 30. juni 2020 — Airbnb Ireland UC og Airbnb Payments UK Ltd mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – udlejning af fast ejendom for kortere tidsrum end 30 dage – online-plattform for ejendomsformidling – åbenbart afvisningsgrundlag)	23

2020/C 287/35	Sag C-756/19: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 29. april 2020 — Ramada Storax SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 90 og 273 – beskatningsgrundlag – nedsættelse – manglende betaling – insolvent skyldner med hjemsted uden for landets grænser – afgørelse truffet af en ret i en anden medlemsstat, der bekræfter fordringernes uinddrivelige karakter – princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet)	24
2020/C 287/36	Sag C-766/19: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 10. marts 2020 — QE og RD mod SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca dos Açores — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – åbenbart afvisningsgrundlag – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – artikel 5, stk. 3 – kompensation til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – rækkevidde – fritagelse for forpligtelsen til at betale kompensation – begrebet »usædvanlige omstændigheder« – omfattende skade i en lufthavns system for påfyldning af brændstof)	24
2020/C 287/37	Sag C-853/19: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 2. juli 2020 — IM mod Sting Reality s.r.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Poprad — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2005/29/EF – virksomhedernes urimelige handelspraksis over for forbrugerne – artikel 8 og 9 – aggressiv handelspraksis – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – kontraktvilkår, der har været genstand for individuel forhandling – de nationale domstoles kompetence)	25
2020/C 287/38	Sag C-17/20: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 28. maj 2020 — MC mod Ufficio territoriale del governo (U.T.G.) — Prefettura di Foggia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – åbenbart afvisningsgrundlag – generelle principper i EU-retten – retten til god forvaltning – retten til forsvar – retten til at blive hørt – retsakt, som er vedtaget af et præfektur, og som har til formål at forbyde en aktivitet på grund af en formodet infiltrering fra mafiaen – lovgivning, der ikke fastsætter nogen kontradiktorisk administrativ procedure)	26
2020/C 287/39	Sag C-575/19 P: Appel iværksat den 29. juli 2019 af GMP-Orphan (GMPO) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. maj 2019 i sag T-733/17, GMPO mod Kommissionen	26
2020/C 287/40	Sag C-747/19 P: Appel iværksat den 10. oktober 2019 af Jorge Minguel Rosellò til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 9. september 2019 i sag T-524/19	27
2020/C 287/41	Sag C-61/20 P: Appel iværksat den 4. februar 2020 af Billa AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 4. december 2019 i sag T-524/18, Billa AG mod EUIPO	27
2020/C 287/42	Sag C-183/20 P: Appel iværksat den 28. april 2020 af Fabryki Mebli »Forte« S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 27. februar 2020 i sag T-159/19 — Bog-Fran mod EUIPO — Fabryki Mebli »Forte«	27
2020/C 287/43	Sag C-193/20 P: Appel iværksat den 6. maj 2020 af Dekoback GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 5. marts 2020 i sag T-80/19 — Dekoback GmbH mod EUIPO	27
2020/C 287/44	Sag C-271/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 19. juni 2020 — Aurubis AG mod Forbundsrepublikken Tyskland	28
2020/C 287/45	Sag C-280/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonon sad (Bulgarien) den 25. juni 2020 — ZN mod Republikken Bulgariens generalkonsulat i byen Valencia, Kongeriget Spanien	28

2020/C 287/46	Sag C-282/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 26. juni 2020 — straffesag mod ZX	29
2020/C 287/47	Sag C-286/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 29. juni 2020 — GC og WG mod Société Air France SA	30
2020/C 287/48	Sag C-291/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 30. juni 2020 — XQ mod Deutsche Lufthansa AG	30
2020/C 287/49	Sag C-292/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 30. juni 2020 — KS mod Deutsche Lufthansa AG	30
Retten		
2020/C 287/50	Sag T-133/19: Rettens dom af 25. juni 2020 — Off-White mod EUIPO (OFF-WHITE) [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket OFF-WHITE – delvist afslag på registreringsansøgningen – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – en farves navn – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]	32
2020/C 287/51	Sag T-553/19: Rettens kendelse af 11. juni 2020 — Perfect Bar mod EUIPO (PERFECT BAR) (Annulationsøgsmål – EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket PERFECT BAR – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001 – afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse – artikel 72, stk. 6, i forordning 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	32
2020/C 287/52	Sag T-846/19: Rettens kendelse af 10. juni 2020 — Golden Omega mod Kommissionen (Annulationsøgsmål – toldunion – den fælles toldtarif – toldnomenklaturen – tarifiering i den kombinerede nomenklatur – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – ikke individuelt berørt – afvisning)	33
2020/C 287/53	Sag T-364/20: Sag anlagt den 2. juni 2020 — Danmark mod Kommissionen	33
2020/C 287/54	Sag T-420/20: Sag anlagt den 7. juli 2020 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT8)	35
2020/C 287/55	Sag T-421/20: Sag anlagt den 7. juli 2020 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT3)	36
2020/C 287/56	Sag T-422/20: Sag anlagt den 7. juli 2020 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT5)	37
2020/C 287/57	Sag T-423/20: Sag anlagt den 7. juli 2020 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT9)	38
2020/C 287/58	Sag T-434/20: Sag anlagt den 9. juli 2020 — Włodarczyk mod EUIPO — Ave Investment (dziandruk)	39
2020/C 287/59	Sag T-451/20: Sag anlagt den 15. juli 2020 — Facebook Ireland mod Kommissionen	39
2020/C 287/60	Sag T-452/20: Sag anlagt den 15. juli 2020 — Facebook Ireland mod Kommissionen	40
2020/C 287/61	Sag T-453/20: Sag anlagt den 14. juli 2020 — KZ mod Kommissionen	41
2020/C 287/62	Sag T-454/20: Sag anlagt den 16. juli 2020 — Garment Manufacturers Association in Cambodja mod Kommissionen	42
2020/C 287/63	Sag T-456/20: Sag anlagt den 16. juli 2020 — LA mod Kommissionen	43

2020/C 287/64	Sag T-458/20: Sag anlagt den 17. juli 2020 — SBG mod EUIPO — VF International (GEØGRAPHICAL NØRWAY)	44
2020/C 287/65	Sag T-459/20: Sag anlagt den 17. juli 2020 — SBG mod EUIPO — VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION)	44
2020/C 287/66	Sag T-460/20: Sag anlagt den 17. juli 2020 — SBG mod EUIPO — VF International (Geographical Norway)	45
2020/C 287/67	Sag T-461/20: Sag anlagt den 17. juli 2020 — SBG mod EUIPO — VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY)	46
2020/C 287/68	Sag T-465/20: Sag anlagt den 22. juli 2020 — Ryanair mod Kommissionen	46

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 287/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 279 af 24.8.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 271 af 17.8.2020

EUT C 262 af 10.8.2020

EUT C 255 af 3.8.2020

EUT C 247 af 27.7.2020

EUT C 240 af 20.7.2020

EUT C 230 af 13.7.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. juli 2020 — XZ mod Ibercaja Banco, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Teruel — Spanien)

(Sag C-452/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – aftale om lån mod sikkerhed i fast ejendom – vilkår, der begrænser rentesatsens variable karakter (den såkaldte »gulvklausul«) – kontrakt om novation – afkald på at anlægge søgsmål til prøvelse af kontraktvilkår – ingen bindende karakter)

(2020/C 287/02)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Teruel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XZ

Sagsøgt: Ibercaja Banco, SA

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at et vilkår i en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, og hvis urimelige karakter kan fastslås af en retsinstans, kan være genstand for en kontrakt om novation mellem denne erhvervsdrivende og denne forbruger, hvorved forbrugeren giver afkald på virkningerne af, at det fastslås, at dette vilkår er urimeligt, for så vidt som dette afkald følger af et frit og informeret samtykke fra forbrugers side, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.
- 2) Artikel 3, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at et vilkår i en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger med henblik på at ændre et potentielt urimeligt vilkår i en tidligere aftale indgået mellem disse parter eller med henblik på at regulere følgerne af, at dette andet vilkår er urimeligt, kan selv anses for ikke at have været genstand for individuel forhandling og kan i givet fald erklæres urimeligt.
- 3) Artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det krav om gennemsigtighed, som i medfør af disse bestemmelser påhviler en erhvervsdrivende, indebærer, at forbrugeren ved indgåelse af en aftale om lån mod sikkerhed i fast ejendom, der har variabel rentesats og indeholder en »gulvklausul«, skal sættes i stand til at forstå de økonomiske konsekvenser for ham som følge af den mekanisme, der indføres ved denne »gulvklausul«, navnlig ved at få stillet oplysninger om den tidligere udvikling af det indeks, som ligger til grund for beregningen af rentesatsen, til rådighed.
- 4) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13, sammenholdt med punkt 1, litra q), i bilaget hertil, og direktivets artikel 6, stk. 1, skal fortolkes således, at:

- et kontraktvilkår, som fastsættes i en aftale, der indgås mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, med henblik på at afgøre en eksisterende tvist, og hvorved forbrugeren giver afkald på for den nationale ret at gøre krav gældende, som vedkommende kunne have gjort gældende, hvis dette kontraktvilkår ikke fandtes, kan kvalificeres som »urimeligt«, navnlig hvis denne forbruger ikke har kunnet råde over de relevante oplysninger, som satte den pågældende i stand til at forstå de retlige konsekvenser heraf for ham
- et kontraktvilkår, hvorved forbrugeren hvad angår fremtidige tvister giver afkald på at rejse søgsmål støttet på de rettigheder, som vedkommende har i medfør af direktiv 93/13, ikke er bindende for forbrugeren.

(¹) EUT C 381 af 22.10.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. juli 2020 — Den Tjekkiske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-575/18 P) (¹)

(Appel – Den Europæiske Unions egne indtægter – medlemsstaternes finansielle ansvar – anmodning om fritagelse for at stille egne indtægter til rådighed – annullationssøgsmål – formaliteten – skrivelse fra Europa-Kommissionen – begrebet »anfægtelig retsakt« – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – effektiv domstolsbeskyttelse – søgsmål støttet på ugrundet berigelse for Unionen)

(2020/C 287/03)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Den Tjekkiske Republik (ved O. Serdula, J. Vlácil og M. Smolek, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (oprindeligt ved M. Owsiany-Hornung og Z. Malůšková, derefter ved Z. Malůšková og J.-P. Keppenne, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Nederlandene (ved M.K. Bulterman, C.S. Schillemans, M.L. Noort, M.H.S. Gijzen og J. Langer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 408 af 12.11.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. juli 2020 — Santen SAS mod Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris — Frankrig)

(Sag C-673/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – humanmedicinsk lægemiddel – supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler – forordning (EF) nr. 469/2009 – artikel 3, litra d) – betingelser for udstedelse af et certifikat – opnåelse af en første tilladelse til markedsføring af produktet som lægemiddel – markedsføringstilladelse for en ny terapeutisk anvendelse af en kendt aktiv ingrediens)

(2020/C 287/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Santen SAS

Sagsøgt: Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Konklusion

Artikel 3, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler skal fortolkes således, at en markedsføringstilladelse ikke kan anses for at udgøre den første tilladelse til markedsføring som omhandlet i denne bestemmelse, når den vedrører en ny terapeutisk anvendelse af en aktiv ingrediens eller en kombination af aktive ingredienser, der allerede har været genstand for en tilladelse til markedsføring af en anden terapeutisk anvendelse.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 21.1.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. juli 2020 — SC Raiffeisen Bank SA mod JB (sag C-698/18) og BRD Groupe Société Générale SA mod KC (sag C-699/18) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Specializat Mureş — Rumænien)

(Forenede sager C-698/18 og C-699/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 93/13/EØF – kreditaftale om et personligt lån – aftalen fuldt ud opfyldt – konstatering af, at kontraktvilkår er urimelige – søgsmål med påstand om tilbagebetaling af beløb uretmæssigt opkrævet på grundlag af et urimeligt vilkår – regler for rettergangsmåden – almindeligt søgsmål, som ikke er genstand for en forældelsesfrist – almindeligt søgsmål af personlig og formueretlig art, som er genstand for en forældelsesfrist – forældelsesfristens begyndelsestidspunkt – objektive tidspunkt, hvorfra forbrugeren har haft kendskab til, at der var tale om et urimeligt kontraktvilkår)

(2020/C 287/05)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Specializat Mureş

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: SC Raiffeisen Bank SA (sag C-698/18) og BRD Groupe Société Générale SA (sag C-699/18)

Sagsøgte: JB (sag C-698/18) og KC (sag C-699/18)

Konklusion

1) Artikel 2, litra b), artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, der — samtidig med, at den foreskriver, at søgsmål, der anlægges med påstand om, at det fastslås, at et vilkår i en aftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger er ugyldigt, ikke er genstand for en forældelsesfrist — foreskriver, at det søgsmål, der skal sikre genoprettelse af en tidligere tilstand efter denne konstatering, er genstand for en forældelsesfrist, forudsat dels, at denne frist ikke er mindre gunstig end den, der gælder for tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret (ækvivalensprincippet), dels ikke må være udformet således, at den i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve rettigheder, der tillægges borgerne i henhold til Unionens retsorden, navnlig direktiv 93/13 (effektivitetsprincippet).

- 2) Artikel 2, litra b), artikel 6, stk. 1 og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 samt ækvivalensprincippet, effektivitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet skal fortolkes således, at disse bestemmelser og principper er til hinder for en retslig fortolkning af den nationale lovgivning, hvorefter anlæggelse af et søgsmål med påstand om tilbagebetaling af beløb, der er uretmæssigt opkrævet på grundlag af et urimeligt vilkår i en aftale indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, er genstand for en forældelsesfrist på tre år, der begynder at løbe fra datoen for den fuldstændige opfyldelse af aftalen, når det formodes — uden at dette undersøges — at forbrugeren fra denne dato må have haft kendskab til dette vilkårs urimelige karakter, eller når denne frist for lignende søgsmål, der støttes på visse bestemmelser i national ret, først begynder at løbe på datoen, hvor søgsmålsgrunden for disse søgsmål fastslås retsligt.
- 3) Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de af Tribunalul Specializat Mureş (den særlige appeldomstol i Mureş, Rumænien) forelagte spørgsmål, der er indeholdt i dens afgørelse af 12. juni 2018 for så vidt angår sag C-699/18.

(¹) EUT C 54 af 11.2.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. juli 2020 — CT mod Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin — Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul Soluționare Contestații 1 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Timișoara — Rumænien)

(Sag C-716/18) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 288, stk. 1, nr. 4) – særordning for små virksomheder – metoden for beregning af den årlige omsætning, der benyttes som grundlag for anvendelsen af særordningen for små virksomheder – begrebet »bitransaktion vedrørende fast ejendom« – udlejning af en fast ejendom af en fysisk person, der udøver flere liberale erhverv]

(2020/C 287/06)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Timișoara

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CT

Sagsøgt: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin — Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul Soluționare Contestații 1

Konklusion

Artikel 288, stk. 1, nr. 4), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009, skal fortolkes således, at udlejning af en fast ejendom foretaget af en afgiftspligtig fysisk person, hvis økonomiske virksomhed omfatter udøvelse af flere liberale erhverv samt udlejning af denne faste ejendom, ikke udgør en »bitransaktion« i denne bestemmelses forstand, når denne transaktion udføres inden for rammerne af en af den afgiftspligtige person udøvet sædvanlig erhvervmæssig virksomhed.

(¹) EUT C 65 af 18.2.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. juli 2020 — Europa-Kommissionen mod HM(Sag C-70/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AST-SC/03/15 – ikke adgang til at deltage i prøverne – ansøgning om fornyet gennemgang – mail fra Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) – EPSO's manglende videregivelse af ansøgningen om fornyet prøvelse til udvælgelseskomitéen – begrundelse for afslaget – for sent fremsat – kvalifikation af mailen fra EPSO – afgørelse om afslag på ansøgningen om fornyet prøvelse – beføjelser – intet retsgrundlag – annulation)

(2020/C 287/07)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T.S. Bohr og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: HM (ved Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 21. november 2018, HM mod Kommissionen (T-587/16, EU:T:2018:818) ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 9. juli 2020 — Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya »Mitnitsi«, tidligere Nachalnik na Mitnitsa Aerogara Sofia mod »Curtis Balkan« EOOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)(Sag C-76/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – toldunion – EF-toldkodeksen – artikel 32, stk. 1, litra c) – forordning (EØF) nr. 2454/93 – artikel 157, stk. 2, artikel 158, stk. 3, og artikel 160 – toldværdiansættelse – justering – royalties vedrørende varer, der skal værdiansættes – royalties, der udgør en »betingelse for salg« af de varer, der skal værdiansættes – royalties, der betales af køberen til dennes moderselskab for levering af den nødvendige knowhow til fremstilling af slutprodukter – varer erhvervet hos tredjemand, som udgør bestanddele, der skal indgå i licensprodukter)

(2020/C 287/08)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya »Mitnitsi«, tidligere Nachalnik na Mitnitsa Aerogara Sofia

Sagsøgt: »Curtis Balkan« EOOD

Konklusion

Artikel 32, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EØF) 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, sammenholdt med artikel 157, stk. 2, artikel 158, stk. 3, og artikel 160 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, skal fortolkes således, at en forholdsmæssig del af de royalties, som et selskab betaler til sit moderselskab til gengæld for levering af knowhow med henblik på fremstilling af slutprodukter, skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for indførte varer under omstændigheder, hvor disse varer — blandt andre komponenter — er bestemt til at indgå i de nævnte slutprodukters sammensætning og erhverves af førstnævnte selskab hos sælgere, der er særskilte i forhold til moderselskabet, når

- disse royalties ikke er inkluderet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de nævnte varer
- de vedrører de indførte varer, hvilket forudsætter, at der er en tilstrækkelig nær forbindelse mellem disse royalties og varerne
- betalingen af royalties er en betingelse for salget af de nævnte varer, således at indgåelsen af salgsaftalen vedrørende de indførte varer og dermed levering heraf ikke ville have fundet sted uden denne betaling, og
- det er muligt at foretage en passende fordeling af disse royalties på grundlag af objektive og målelige oplysninger, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve under hensyntagen til alle relevante forhold, og navnlig de retlige og faktiske forhold mellem køberen, de respektive sælgere og licensgiveren.

(¹) EUT C 155 af 6.5.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. juli 2020 — NG og OH mod SC Banca Transilvania SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien)

(Sag C-81/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – anvendelsesområde – artikel 1, stk. 2 – begrebet »love eller bindende administrative bestemmelser« – udfyldende bestemmelser – kreditaftale om lån optaget i udenlandsk valuta – kontraktvilkår om kursrisikoen)

(2020/C 287/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: NG og OH

Sagsøgt: SC Banca Transilvania SA

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at et kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling, men som afspejler en regel, som ifølge den nationale lovgivning finder anvendelse mellem de kontraherende parter, når der ikke er aftalt anden ordning i denne henseende, ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.

(¹) EUT C 187 af 3.6.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. juli 2020 — SL mod Vueling Airlines SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-86/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – luftbefordring – Montrealkonventionen – artikel 17, stk. 2 – luftfartsselskabers erstatningsansvar på området for indchecket bagage – dokumenteret bortkomst af indchecket bagage – ret til erstatning – artikel 22, stk. 2 – erstatningsgrænser ved ødelæggelse, bortkomst, beskadigelse eller forsinkelse af bagage – manglende oplysninger om den bortkomne bagage – bevisbyrde – medlemsstaternes procesautonomi – ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet)

(2020/C 287/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SL

Sagsøgt: Vueling Airlines SA

Konklusion

- 1) Artikel 17, stk. 2, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, indgået i Montreal den 28. maj 1999, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 og godkendt på dettes vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001, sammenholdt med konventionens artikel 22, stk. 2, skal fortolkes således, at det beløb, der er fastsat i denne sidstnævnte bestemmelse som en begrænsning af luftfartsselskabets erstatningsansvar i tilfælde af ødelæggelse, bortkomst, beskadigelse eller forsinkelse af indchecket bagage, som ikke har været genstand for en erklæring om særlig interesse i levering på bestemmelsesstedet, udgør et erstatningsloft, som passageren ikke tildeles automatisk og med en fast sats. Følgelig tilkommer det den nationale ret inden for denne grænse at fastsætte det erstatningsbeløb, der skal betales til denne passager, på baggrund af sagens omstændigheder.
- 2) Montrealkonventionens artikel 17, stk. 2, sammenholdt med konventionens artikel 22, stk. 2, skal fortolkes således, at det erstatningsbeløb, der skal betales til en passager, hvis bagage, som ikke har været genstand for en erklæring om særlig interesse i levering på bestemmelsesstedet, er ødelagt, bortkommet, beskadiget eller forsinket, skal fastsættes af den nationale ret i henhold til de gældende nationale bestemmelser, særligt vedrørende beviser. Disse processuelle regler må dog ikke være mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret, og de må heller ikke i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til Montrealkonventionen.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. juli 2020 — Donex Shipping and Forwarding BV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-104/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – fælles handelspolitik – dumping – antidumpingtold indført på importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina – forordning (EF) nr. 91/2009 – gyldighed – forordning (EF) nr. 384/96 – artikel 2, stk. 10 og 11 – ret til forsvar)

(2020/C 287/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Donex Shipping and Forwarding BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

Behandlingen af de præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 af 26. januar 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

(¹) EUT C 155 af 6.5.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. juli 2020 — RL sp. z o.o. mod J.M. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi — Polen)

(Sag C-199/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner – direktiv 2011/7/EU – begrebet »handelstransaktion« – levering af tjenesteydelser – artikel 2, nr. 1) – lejekontrakt – periodiske betalinger – betalingsplaner, der tillader, at det skyldige beløb betales i rater – artikel 5 – rækkevidde)

(2020/C 287/12)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RL sp. z o.o.

Sagsøgt: J.M.

Konklusion

- 1) Artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner skal fortolkes således, at en kontrakt, hvis primære ydelse består i en overladelse af en fast ejendom til midlertidig benyttelse mod vederlag, såsom en lejekontrakt vedrørende et erhvervslokale, udgør en handelstransaktion, som indebærer en levering af tjenester i denne bestemmelses forstand, forudsat at denne transaktion gennemføres mellem virksomheder eller mellem virksomheder og offentlige myndigheder.
- 2) Når en tidsbegrænset eller tidsubegrænset kontrakt, der fastsætter en periodisk betaling med på forhånd fastsatte mellemrum — såsom den månedlige husleje i en lejekontrakt vedrørende et erhvervslokale — er omfattet af det materielle anvendelsesområde for direktiv 2011/7 som en handelstransaktion, der indebærer levering af tjenester mod vederlag som omhandlet i dette direktivs artikel 2, nr. 1), skal artikel 5 i samme direktiv fortolkes således, at for at en sådan kontrakt ved manglende betaling på forfaldsdatoen kan udløse en ret til de renter og den compensation, der er fastsat i det nævnte direktivs artikel 3 og 6, skal denne kontrakt ikke nødvendigvis anses for at udgøre en aftale om en betalingsplan, der tillader, at det skyldige beløb betales i rater i denne artikel 5's forstand.

(¹) EUT C 164 af 13.5.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. juli 2020 — George Haswani mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-241/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – foranstaltninger over for fremtrædende erhvervsfolk, der driver virksomhed i Syrien – liste over personer, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer – appellants navn omfattet – annullations- og erstatningssøgsmål)

(2020/C 287/13)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: George Haswani (ved advokat G. Karouni)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Kyriakopoulou og V. Piessevaux, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen, (først ved A. Bouquet og L. Baumgart samt ved A. Tizzano, derefter ved A. Bouquet og L. Baumgart, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) George Haswani betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 187 af 3.6.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. juli 2020 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-257/19) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren – direktiv 2009/18/EF – artikel 8, stk. 1 – parter, hvis interesser kunne komme i konflikt med den opgave, der er betroet undersøgelsesinstansen – medlemmer af undersøgelsesinstansen, der samtidigt udøver andre funktioner – manglende indførelse af en uafhængig undersøgelsesinstans)

(2020/C 287/14)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S.L. Kaléda og N. Yerrell, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved M. Browne, G. Hodge og A. Joyce, som befuldmægtigede, bistået af N.J. Travers, SC, og B. Doherty, BL)

Konklusion

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/18/EF af 23. april 2009 om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af Rådets direktiv 1999/35/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF, idet medlemsstaten ikke har oprettet en undersøgelsesinstans, som i sin organisation, retlige struktur og beslutningstagning er uafhængig af andre parter, hvis interesser kunne komme i konflikt med den opgave, der er betroet dette organ.
- 2) Irland betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 206 af 17.6.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. juli 2020 — Constantin Film Verleih GmbH mod YouTube LLC og Google Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-264/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – ophavsret og beslægtede rettigheder – onlinevideoplatform – uploading af en film uden rettighedshaverens samtykke – sager om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed – direktiv 2004/48/EF – artikel 8 – rekvirentens ret til information – artikel 8, stk. 2, litra a) – begrebet »adresse« – e-mailadresse, IP-adresse og telefonnummer – ikke omfattet)

(2020/C 287/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Constantin Film Verleih GmbH

Sagsøgte: YouTube LLC og Google Inc.

Konklusion

Artikel 8, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at begrebet »adresse« i denne bestemmelse ikke hvad angår en bruger, der har uploadet filer, som krænker en intellektuel ejendomsrettighed, omfatter dennes e-mailadresse og telefonnummer samt den IP-adresse, som er blevet anvendt til at uploade disse filer, eller den IP-adresse, som er blevet anvendt ved brugerens seneste adgang til sin brugerkonto.

⁽¹⁾ EUT C 230 af 8.7.2019.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. juli 2020 — VQ mod Land Hessen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wiesbaden – Tyskland)

(Sag C-272/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – begrebet »ret« – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – anvendelsesområde – artikel 2, stk. 2, litra a) – begrebet »aktiviteter, der falder uden for EU-retten« – artikel 4, nr. 7) – begrebet »dataansvarlig« – udvalg for andragender ved parlamentet i en delstat i en medlemsstat – artikel 15 – den registreredes indsigtret]

(2020/C 287/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VQ

Sagsøgt: Land Hessen

Konklusion

Artikel 4, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) skal fortolkes således, at for så vidt som et udvalg for andragender ved parlamentet i en delstat i en medlemsstat alene eller sammen med andre afgør, til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger, skal dette udvalg kvalificeres som »dataansvarlig« som omhandlet i denne bestemmelse, således at den behandling af personoplysninger, der foretages af et sådant udvalg, henhører under denne forordnings anvendelsesområde, navnlig denne forordnings artikel 15.

(¹) EUT C 187 af 3.6.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. juli 2020 — Naturschutzbund Deutschland — Landesverband Schleswig-Holstein e.V. mod Kreis Nordfriesland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-297/19) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – miljø – miljøansvarlighed – direktiv 2004/35/EF – bilag I, tredje afsnit, andet led – skade, der ikke kan betegnes som »betydelig skade« – begrebet »sædvanlig forvaltning af arealer, som er fastlagt i protokoller eller måldokumenter for den pågældende naturtype, eller som hidtil har været udført af ejere eller operatører« – artikel 2, nr. 7) – begrebet »erhvervsmæssige aktiviteter« – aktivitet, som på grundlag af en delegation ved lov udøves i offentlighedens interesse – spørgsmålet om, hvorvidt den er omfattet]

(2020/C 287/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Naturschutzbund Deutschland — Landesverband Schleswig-Holstein e.V.

Sagsøgt: Kreis Nordfriesland

Procesdeltagere: Deich- und Hauptsielverband Eiderstedt, Körperschaft des öffentlichen Rechts og Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Konklusion

1) Begrebet »sædvanlig forvaltning af arealer, [...] som er fastlagt i protokoller eller måldokumenter for den pågældende naturtype, eller som hidtil har været udført af ejere eller operatører« i tredje afsnit, andet led, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, skal forstås således, at det omfatter dels alle forvaltnings- eller organisatoriske foranstaltninger, som kan påvirke de beskyttede arter og naturtyper, som forekommer på et areal, således som det følger af de forvaltningsdokumenter, som medlemsstaterne har vedtaget i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, som om nødvendigt kan fortolkes på baggrund af nationale bestemmelser til gennemførelse af disse to direktiver, eller i mangel heraf, på baggrund af bestemmelser, der er forenelige med ånden i og formålet med disse direktiver, dels alle forvaltnings- eller organisatoriske foranstaltninger, der betragtes som typiske, er almindeligt anerkendte, veletablerede, og som er blevet praktiseret i en tilstrækkelig lang tidsperiode af ejerne og operatørerne frem til indtrædelsen af en skade, der er opstået som følge af en foranstaltning påvirkning af de beskyttede arter og naturtyper, idet alle disse foranstaltninger i øvrigt skal være forenelige med de formål, der ligger til grund for direktiv 92/43 og direktiv 2009/147 samt navnlig med almindelig anerkendt landbrugspraksis.

- 2) Artikel 2, nr. 7), i direktiv 2004/35 skal fortolkes således, at begrebet »erhvervsmæssig aktivitet«, der er defineret i denne bestemmelse, ligeledes omfatter aktiviteter, som på grundlag af en delegation ved lov udøves i offentlighedens interesse.

(¹) EUT C 230 af 8.7.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. juli 2020 — Verein für Konsumenteninformation mod Volkswagen AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Klagenfurt — Østrig)

(Sag C-343/19) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde på det civilretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, nr. 2) – retslig kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt – det sted, hvor skadetilføjjelsen er foregået – stedet for skadens indtræden – manipulation med oplysninger vedrørende udstødningsemissioner fra motorer fremstillet af en producent af motorkøretøjer]

(2020/C 287/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Klagenfurt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für Konsumenteninformation

Sagsøgt: Volkswagen AG

Konklusion

Artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at når køretøjer i en medlemsstat af deres producent ulovligt er blevet udstyret med en software, som manipulerer oplysningerne om udstødningsemissioner, inden de erhverves af en tredjemand i en anden medlemsstat, er stedet for skadens indtræden i sidstnævnte medlemsstat.

(¹) EUT C 230 af 8.7.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. juli 2020 — HF mod Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-374/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – regulering af fradrag – ændring af fradragets retten – investeringsgode, der anvendes såvel til afgiftspligtige transaktioner som til afgiftsfritagne transaktioner – ophør af den virksomhed, som giver ret til fradrag – øvrig anvendelse udelukkende til afgiftsfritagne transaktioner)

(2020/C 287/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HF

Sagsøgt: Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

Konklusion

Artikel 184, 185 og 187 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en afgiftspligtig person, som har opnået ret til et forholdsmæssigt fradrag for merværdiafgiften (momsen) på opførelsen af et cafeteria som en tilbygning til det plejehjem, som den pågældende driver med henblik på momsfratagne transaktioner, idet cafeteriaet skulle anvendes såvel til afgiftspligtige transaktioner som til afgiftsfritagne transaktioner, er forpligtet til at regulere det oprindelige momsfradrag, når den afgiftspligtige person er ophørt med alle afgiftspligtige transaktioner i disse cafeteria-lokaler, såfremt den pågældende er fortsat med at gennemføre afgiftsfritagne transaktioner i disse lokaler, således at de nu alene anvendes til disse transaktioner.

(¹) EUT C 288 af 26.8.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 9. juli 2020 — »Unipack« AD mod Direktor na Teritorialna direksia »Dunavska« kam Agentsia »Mitnitsi« og Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-391/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – toldunion – EU-toldkodeksen – delegeret forordning (EU) 2015/2446 – artikel 172, stk. 2 – bevilling vedrørende anvendelse af proceduren for særligt anvendelsesformål – tilbagevirkende kraft – begrebet »ekstraordinære omstændigheder« – ændring af tariferingen – ophør af gyldigheden af en afgørelse om bindende tariferingsoplysninger)

(2020/C 287/20)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Unipack« AD

Sagsøgt: Direktor na Teritorialna direksia »Dunavska« kam Agentsia »Mitnitsi« og Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Konklusion

Artikel 172, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen skal fortolkes således, at forhold, såsom et førtidigt ophør af gyldigheden af en afgørelse om bindende tariferingsoplysninger som følge af en ændring af den kombinerede nomenklatur, toldmyndighedernes manglende reaktion i forhold til import med en urigtig kode eller varernes anvendelse til et formål, som er fritaget for antidumpingtold, ikke kan kvalificeres som »ekstraordinære omstændigheder« i denne bestemmelses forstand med henblik på i medfør af artikel 254 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen at blive givet en bevilling med tilbagevirkende kraft til anvendelse af proceduren for særligt anvendelsesformål som foreskrevet i sidstnævnte bestemmelse.

(¹) EUT C 280 af 19.8.2019.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 30. april 2020 — Republikken Cypern mod EUIPO, Papouis Dairies LTD, Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd og M. J. Dairies EOOD

(Forenede sager C-608/18 P, C-609/18 P og C-767/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – EU-varemærker – indsigelsessag – det af den indsigende part påberåbte varemærkes ugyldighed – genstand bortfaldet under appelsagerne – uforment at træffe afgørelse)

(2020/C 287/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Republikken Cypern (ved S. Malynicz, QC, barrister S. Baran, barrister og solicitor V. Marsland)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, H. O'Neill og D. Botis, som befuldmægtigede), Papouis Dairies LTD (ved dikigoros N. Korogiannakis) Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (ved dikigoros N. Korogiannakis) og M. J. Dairies EOOD (ved advocat D. Dimitrova)

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i appelsagerne.
- 2) Republikken Cypern betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 11.3.2019.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 28. maj 2020 — straffesag mod UL og VM (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Špecializovaný trestný súd — Slovakiet)

(Sag C-709/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – direktiv (EU) 2016/343 – artikel 3 og 4 – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 og 48 – offentlige henvisninger om skyld – national domstol – accept ved kendelse af den ene af to medtiltaltes erklæring om skyld i lovovertrædelser, der er anført i anklageskriftet – bedømmelse af skylden hos den anden medtaltale, der har erklæret sig ikke-skyldig – domfældelse ved den samme domstol, der har accepteret erklæringen om skyld)

(2020/C 287/22)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Špecializovaný trestný súd

Tiltalte i straffesagen

UL og VM

Procesdeltager: Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky

Konklusion

Artikel 3 og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager, sammenholdt med 16. betragtning til dette direktiv, samt artikel 47, stk. 2, og artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en national domstol i forbindelse med en straffesag mod to personer ved kendelse først accepterer, at den ene person har erklæret sig skyldig i de i anklageskriftet nævnte lovovertrædelser, som angiveligt er begået i fælleskab med den anden person, der ikke har erklæret sig skyldig, og derpå efter en bevisførelse med hensyn til de forhold, som denne anden person lægges til last, træffer afgørelse om dennes skyld, på betingelse af dels, at omtalen af den anden person som medgerningsmand i forbindelse med de lovovertrædelser, der hævdes at være begået, er nødvendig for kvalificeringen af det retlige ansvar for den person, der har erklæret sig skyldig, dels, at det af samme kendelse og/eller det anklageskrift, som denne henviser til, tydeligt fremgår, at den anden persons skyld ikke er bevist i overensstemmelse med loven og vil være genstand for en selvstændig bevisførelse og domfældelse.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 4.2.2019.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 28. maj 2020 — FZ mod DER Touristik GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-153/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – luftfart – forordning (EU) nr. 261/2004 – artikel 12 – pakkerejse – lange forsinkelser – kompensation til luftfartspassagerer – yderligere kompensation – passagerens ret til en nedsættelse af rejsens pris)

(2020/C 287/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FZ

Sagsøgt: DER Touristik GmbH

Konklusion

Artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en passager, der allerede har modtaget kompensation i henhold til forordningens artikel 7, kan modtage kompensation i medfør af et i den pågældende medlemsstats lovgivning fastsat krav på nedsættelse af rejsens pris, som passageren har over rejsearrangøren, for så vidt som denne sidstnævnte kompensation tildeles for en individuel skade, der skyldes en af de situationer, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 1, stk. 1, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 27.5.2019.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 11. marts 2020 — Telecom Italia SpA mod Regione Sardegna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna — Italien)

(Sag C-338/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – artikel 108 TEUF – forordning (EF) nr. 659/1999 – en medlemsstats tilbagesøgning af støtten på eget initiativ – forordning (EF) nr. 794/2004 – gældende rentesats)

(2020/C 287/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Telecom Italia SpA

Sagsøgt: Regione Sardegna

Konklusion

Den rentesats, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1 og 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel [108 TEUF], som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 af 30. januar 2008, finder ikke anvendelse, når en national myndighed på eget initiativ tilbagesøger statsstøtte.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.

Domstolens kendelse (Niende) af 2. april 2020 — Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen, Den Franske Republik og Ungarn

(Sag C-390/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) – Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – sukkersektoren – udgifter, der er udelukket fra Den Europæiske Unions finansiering – udgifter afholdt af Den Italienske Republik – åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2020/C 287/25)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato C. Colelli og M. F. Severi)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi og B. Hofstötter, som befuldmægtigede), Den Franske Republik og Ungarn.

Konklusion

1) Appellen forkastes, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.

2) Den Italienske Republik betaler appellsagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 230 af 8.7.2019.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 29. april 2020 — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni mod BT Italia SpA m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-399/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – direktiv 2002/20/EF – artikel 12 – administrationsgebyrer, som pålægges virksomheder, der udbyder en tjeneste eller et net inden for elektronisk kommunikation – de af den nationale tilsynsmyndigheds administrationsomkostninger, der kan dækkes af et gebyr – årlig oversigt over administrationsomkostninger og det samlede gebyrbeløb, der er opkrævet)

(2020/C 287/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Sagsøgte: BT Italia SpA, Basicel SpA, BT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, Postepay SpA, tidligere PosteMobile SpA, og Vodafone Italia SpA

Procesdeltagere: Telecom Italia SpA, Fastweb SpA, Wind Tre SpA, Sky Italia SpA, Vodafone Omnitel BV og Vodafone Italia SpA

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og tjenester (tilladelsesdirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at de omkostninger, der kan dækkes af et gebyr, der i henhold til denne bestemmelse afkræves virksomheder, der udbyder en tjeneste eller et elektronisk kommunikationsnet, kun omfatter omkostninger vedrørende de tre former for aktiviteter, der ifølge denne bestemmelse påhviler den nationale tilsynsmyndighed, herunder regulering, overvågning, bilæggelse af tvister og pålæggelse af sanktioner, men er ikke begrænset til at omfatte omkostninger, der opstår som følge af forhåndsmarkedsregulering.
- 2) Artikel 12, stk. 2, i direktiv 2002/20, som ændret ved direktiv 2009/140, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter den årlige oversigt, der kræves ifølge denne bestemmelse, dels offentliggøres efter afslutningen af det regnskabsår, i hvilket administrationsgebyrerne er blevet opkrævet, dels tillader, at der foretages passende justeringer i løbet af et regnskabsår, som ikke ligger umiddelbart i forlængelse af det regnskabsår, i hvilket disse gebyrer blev opkrævet.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 6. maj 2020 — Blumar SpA (sag C-415/19), Roberto Abate SpA (sag C-416/19) og Commerciale Gicap SpA (sag C-417/19) mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Forenede sager C-415/19 — C-417/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – afgørelse fra Europa-Kommissionen, hvorved en støtteordning erklæres forenelig med det indre marked – national lovgivning, som udelukker muligheden for at tildele støtte i henhold til den godkendte støtteordning i tilfælde af manglende overholdelse af en betingelse, som ikke er fastsat i Kommissionens afgørelse)

(2020/C 287/27)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Blumar SpA (sag C-415/19), Roberto Abate SpA (sag C-416/19) og Commerciale Gicap SpA (sag C-417/19)

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Konklusion

Artikel 108, stk. 3, TEUF, Kommissionens beslutning K(2008)380 af 25. januar 2008, »Statsstøtte N 39/2007 — Italien — skattefradrag for nye investeringer i ugunstigt stillede områder«, og proportionalitetsprincippet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter tildeling af støtte i medfør af en støtteordning indført af denne medlemsstat og godkendt ved denne beslutning er betinget af en erklæring fra ansøgeren om, at den pågældende ikke har modtaget støtte, som er erklæret ulovlig og uforenelig af Europa-Kommissionen, og som den pågældende ikke har tilbagebetalt eller indsat på en spærret konto, selv om der ikke er fremsat et krav om tilbagebetaling over for den pågældende, og uanset at den nævnte beslutning ikke fastsætter en sådan betingelse.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 30.9.2019.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 2. april 2020 — International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-553/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – tilnærmelse af lovgivningerne – fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter – oprettelse og drift af et sporbarhedssystem for tobaksvarer – delegeret forordning og gennemførelsesretsakter – annullationssøgsmål – formaliteten – artikel 263, stk. 4, TEUF – ikke umiddelbart berørt – artikel 256, stk. 1, andet afsnit, TEUF – artikel 58, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol – artikel 168, stk. 1, litra d), og artikel 169 stk. 2, i Domstolens procesreglement – manglende præcisering af de anfægtede præmisser i den appellerede afgørelse og manglende specifikke retlige argumenter til støtte for appellen – argumentation, der alene tilsigter, at Domstolen foretager en fornyet bedømmelse af de for Retten fremførte argumenter – åbenbart, at appellen skal afvises)

(2020/C 287/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (ved avocat F. Scanvic)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved I. Rubene og C. Valero, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 357 af 21.10.2019.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 4. juni 2020 — straffesag mod FU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Kehl — Tyskland)

(Sag C-554/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – området med frihed, sikkerhed, retfærdighed – forordning (EU) 2016/399 – Schengenrænsekodeksen – artikel 22 og 23 – ophævelse af kontrollen ved de indre grænser i Schengenområdet – kontrol inden for en medlemsstats område – foranstaltninger, der har tilsvarende virkning som grænsekontrol – identitetskontrol tæt på en indre grænse i Schengenområdet – mulighed for kontrol uafhængigt af den pågældende persons adfærd eller af, om der foreligger særlige omstændigheder – nationale rammebestemmelser vedrørende kontrollens intensitet, hyppighed og selektivitet)

(2020/C 287/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Kehl

Part i straffesagen

FU

Procesdeltager: Staatsanwaltschaft Offenburg

Konklusion

Artikel 67, stk. 2, TEUF og artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks) skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, der giver politimyndighederne i den pågældende medlemsstat beføjelse til at kontrollere enhver persons identitet — uafhængigt af den pågældende persons adfærd og af, om der foreligger særlige omstændigheder — i et område på 30 km fra denne medlemsstats landegrænse til andre medlemsstater i Schengenområdet, med henblik på at forhindre eller standse ulovlig indrejse til nævnte medlemsstats område, eller at forebygge bestemte lovovertrædelser, som er rettet mod grænsesikkerheden, når denne beføjelse synes at være baseret på præciseringer og tilstrækkeligt detaljerede begrænsninger med hensyn til kontrollernes intensitet, hyppighed og selektivitet, der således sikrer, at udøvelsen af nævnte beføjelse ikke i praksis har tilsvarende virkning som grænsekontrol, hvilket det imidlertid tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 357 af 21.10.2019

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 30. juni 2020 — Ge.Fi.L. — Gestione Fiscalità Locale SpA mod Regione Campania (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-618/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – offentlige udbud – direktiv 2014/24/EU – artikel 12, stk. 4 – tildeling af en kontrakt til en offentlig ikke-økonomisk enhed uden udbud – kontrakt om levering af tjenesteydelser vedrørende forvaltningen af bilafgiften – udelukkelse vedrørende kontrakter, der ligger inden for rammerne af samarbejdet mellem offentlige enheder – betingelser)

(2020/C 287/30)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ge.Fi.L. — Gestione Fiscalità Locale SpA

Sagsøgt: Regione Campania

Procesdeltager: ACI — Automobile Club d'Italia, ACI Informatica SpA, ACI di Napoli, ACI di Avellino, ACI di Benevento, ACI di Caserta og ACI di Salerno

Konklusion

Artikel 12, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som tillader direkte tildeling, uden udbud, af en kontrakt om levering af tjenesteydelser vedrørende forvaltningen af bilafgiften til en offentlig ikke-økonomisk enhed, der administrerer det offentlige motorregister.

⁽¹⁾ EUT C 413 af 9.12.2019.

Domstolens kendelse (Niende) af 6. maj 2020 — Csanád Szegedi mod Europa-Parlamentet

(Sag C-628/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – Europa-Parlamentet – regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer – assistentgodtgørelser – inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)

(2020/C 287/31)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Csanád Szegedi (ved ügyvéd K. Bodó)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og Z. Nagy, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes som åbenbart ugrundet.

2) Csanád Szegedi betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 372 af 4.11.2019.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 25. maj 2020 — Resopre — Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA mod Município de Peso da Régua (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Central Administrativo Norte — Portugal)

(Sag C-643/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – direktiv 2014/24/EU – offentlige kontrakter – direktiv 2014/23/EU – koncessioner på tjenesteydelser – mangel på faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for at foretage en sagligt korrekt besvarelse af det præjudicielle spørgsmål – afvisning)

(2020/C 287/32)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Central Administrativo Norte

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Resopre — Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA

Sagsøgt: Município de Peso da Régua

Procesdeltager: Datarede — Sistemas de Dados e Comunicações SA, Alexandre Barbosa Borges SA, Fernando L. Gaspar — Sinalização e Equipamentos Rodoviários SA

Konklusion

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Tribunal Central Administrativo Norte (appeldomstol i forvaltningsretlige sager Nord, Portugal) har indgivet ved afgørelse af 26. juli 2019, afvises som åbenbart uantagelig til realitetsbehandling.

(¹) EUT C 399 af 25.11.2019.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 22. april 2020 — B mod Yodel Delivery Network Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Watford Employment Tribunal — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-692/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – direktiv 2003/88/EF – tilrettelæggelse af arbejdstiden – begrebet »arbejdstager« – pakkedistributionsvirksomhed – kvalifikation af bude ansat på grundlag af en aftale om tjenesteydelser – budets mulighed for at ansætte underleverandører og for samtidigt at levere lignende tjenesteydelser til tredjemand)

(2020/C 287/33)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Watford Employment Tribunal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: B

Sagsøgt: Yodel Delivery Network Ltd

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at det er til hinder for, at en person, der er ansat af sin angivelige arbejdsgiver på grundlag af en aftale om tjenesteydelser, hvori det præciseres, at vedkommende er uafhængig entreprenør, kvalificeres som »arbejdstager« som omhandlet i dette direktiv, når vedkommende har mulighed for:

- at anvende underleverandører eller vikarer til at udføre den tjenesteydelse, som vedkommende er ansat til at levere
- at acceptere eller ikke at acceptere de forskellige opgaver, som tilbydes af dennes angivelige arbejdsgiver, eller for ensidigt at fastsætte et maksimalt antal opgaver
- at levere sine serviceydelser til enhver tredjemand, herunder til direkte konkurrenter til den angivelige arbejdsgiver, og
- at fastsætte sine egne arbejdstider inden for visse parametre, samt at organisere sin tid for at tilpasse sig sine personlige behov frem for alene at tilpasse sig den angivelige arbejdsgivers behov

dels når denne persons uafhængighed ikke synes fiktiv, dels når der ikke kan godtgøres noget underordningsforhold mellem den nævnte person og dennes angivelige arbejdsgiver. Imidlertid tilkommer det den forelæggende ret, under hensyn til samtlige relevante forhold vedrørende denne samme person, samt til den økonomiske aktivitet, som denne udøver, at foretage en kvalifikation af denne henset til direktiv 2003/88.

(¹) EUT C 423 af 16.12.2019.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 30. juni 2020 — Airbnb Ireland UC og Airbnb Payments UK Ltd mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-723/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – udlejning af fast ejendom for kortere tidsrum end 30 dage – online-plattform for ejendomsformidling – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2020/C 287/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Airbnb Ireland UC og Airbnb Payments UK Ltd

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Procesdeltagere: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Federazione delle Associazioni Italiane Alberghi e Turismo (Federalberghi), Renting Services Group s.r.l.s. og Coordinamento delle Associazioni e dei Comitati di Tutela dell'Ambiente e dei Diritti degli Utenti e dei Consumatori (Codacons)

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) ved afgørelse af 11. juli 2019 afvises, idet det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling.

⁽¹⁾ EUT C 432 af 23.12.2019.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 29. april 2020 — Ramada Storax SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)

(Sag C-756/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 90 og 273 – beskatningsgrundlag – nedsættelse – manglende betaling – insolvent skyldner med hjemsted uden for landets grænser – afgørelse truffet af en ret i en anden medlemsstat, der bekræfter fordringernes uinddrivelige karakter – princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet)

(2020/C 287/35)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ramada Storax SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Artikel 90 og 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, i medfør af hvilken en afgiftspligtig person kan nægtes retten til nedsættelse af den merværdiafgift, der er betalt vedrørende fordringer, der anses for ikke at kunne inddrives efter afslutningen af en konkursbehandling, når en ret i en anden medlemsstat i henhold til lovgivningen i sidstnævnte stat har fastslået, at de pågældende fordringer er uinddrivelige.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 20.1.2020.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 10. marts 2020 — QE og RD mod SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca dos Açores — Portugal)

(Sag C-766/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – åbenbart afvisningsgrundlag – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – artikel 5, stk. 3 – kompensation til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – rækkevidde – fritagelse for forpligtelsen til at betale kompensation – begrebet »usædvanlige omstændigheder« – omfattende skade i en lufthavns system for påfyldning af brændstof)

(2020/C 287/36)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: QE og RD

Sagsøgt: SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos SA

Procesdeltager: ANA — Aeroportos de Portugal SA

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (ret i første instans, Azorerne, Portugal) ved afgørelse af 8. juli 2019 afvises, idet det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling.

(¹) EUT C 19 af 20.1.2020.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 2. juli 2020 — IM mod Sting Reality s.r.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Poprad — Slovakiet)

(Sag C-853/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2005/29/EF – virksomhedernes urimelige handelspraksis over for forbrugerne – artikel 8 og 9 – aggressiv handelspraksis – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – kontraktvilkår, der har været genstand for individuel forhandling – de nationale domstoles kompetence)

(2020/C 287/37)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Poprad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IM

Sagsøgt: Sting Reality s.r.o.

Konklusion

- 1) Artikel 8 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF (1) af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 skal fortolkes således, at kvalificeringen af en handelspraksis som en aggressiv handelspraksis i disse bestemmelsers forstand kræver en konkret og specifik bedømmelse af samtlige særlige omstændigheder, der kendetegner denne praksis, i lyset af de i de nævnte bestemmelser fastsatte kriterier. I tilfælde, hvor kontrakten er indgået af en ældre person med et alvorligt handicap og begrænsede indtægter, som ikke tillader denne at betale de lån, som den pågældende har akkumuleret, er den omstændighed, at den således indgåede kontrakt bevirker, at det er muligt at omgå en national bestemmelse om forbrugerbeskyttelse, et indicium for, at den pågældende erhvervsdrivende har haft til hensigt bevidst at udnytte den særligt alvorlige karakter af den situation, som den pågældende person befandt sig i for at påvirke dennes beslutning, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at vurdere.
- 2) Artikel 3 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at den nationale domstol, der anmodes om at tage stilling til, om kontraktvilkårene i en aftale indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende er urimelige, hvis den pågældende erhvervsdrivende til trods for en anmodning til sidstnævnte herom, nægter at fremsende lignende kontrakter indgået med andre forbrugere til denne forbruger, skal anvende de nationale procesregler, som den råder over, for at vurdere, om vilkårene i en sådan kontrakt har været genstand for individuel forhandling.

- 3) Det er åbenbart, at det tredje spørgsmål, som Okresný súd Poprad (kredsdomstolen i Poprad, Slovakiet) har forelagt, ikke kan antages til realitetsbehandling.

(¹) EUT C 36 af 3.2.2020.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 28. maj 2020 — MC mod Ufficio territoriale del governo (U.T.G.) — Prefettura di Foggia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia — Italien)

(Sag C-17/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – åbenbart afvisningsgrundlag – generelle principper i EU-retten – retten til god forvaltning – retten til forsvar – retten til at blive hørt – retsakt, som er vedtaget af et præfektur, og som har til formål at forbyde en aktivitet på grund af en formodet infiltrering fra mafiaen – lovgivning, der ikke fastsætter nogen kontradiktorisk administrativ procedure)

(2020/C 287/38)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MC

Sagsøgt: Ufficio territoriale del governo (U.T.G.) — Prefettura di Foggia

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale amministrativo regionale per la Puglia (den regionale forvaltningsdomstol for Puglia, Italien) ved afgørelse af 27. november 2019 afvises.

(¹) EUT C 161 af 11.5.2020.

Appel iværksat den 29. juli 2019 af GMP-Orphan (GMPO) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. maj 2019 i sag T-733/17, GMPO mod Kommissionen

(Sag C-575/19 P)

(2020/C 287/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: GMP-Orphan (GMPO) (ved solicitors J. Mulryne og L. Tsang samt avocate C. Schoonderbeek)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 11. juni 2020 har Domstolen (Niende Afdeling) truffet afgørelse om afvisning af appellen, og pålagt GMP-Orphan SA at bære sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 10. oktober 2019 af Jorge Minguel Rosellò til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 9. september 2019 i sag T-524/19

(Sag C-747/19 P)

(2020/C 287/40)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Jorge Minguel Rosellò (ved avvocato V. Falcucci og avvocato G. Bonavita)

Den anden part i appelsagen: Den Italienske Republik

Ved kendelse af 29. april 2020 har Domstolen (Sjette Afdeling) fastslået, at appellen er dels åbenbart ugrundet, dels åbenbart uden relevans.

Appel iværksat den 4. februar 2020 af Billa AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 4. december 2019 i sag T-524/18, Billa AG mod EUIPO

(Sag C-61/20 P)

(2020/C 287/41)

Processprog: engelsk

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 28. maj 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og truffet afgørelse om, at Billa AG bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 28. april 2020 af Fabryki Mebli »Forte« S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 27. februar 2020 i sag T-159/19 — Bog-Fran mod EUIPO — Fabryki Mebli »Forte«

(Sag C-183/20 P)

(2020/C 287/42)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Fabryki Mebli »Forte« S.A. (ved adwokat H. Basiński)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Bog-Fran sp. z o.o. sp.k

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) fastslog ved kendelse af 16. juli 2020, at appellen ikke admitteres, og tilpligtede Fabryki Mebli »Forte« S.A. at bære sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 6. maj 2020 af Dekoback GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 5. marts 2020 i sag T-80/19 — Dekoback GmbH mod EUIPO

(Sag C-193/20 P)

(2020/C 287/43)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Dekoback GmbH (ved Rechtsanwalt V. von Moers)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolens vicepræsident har ved kendelse af 9. juli 2020 afvist appellen og tilpligtet Dekoback GmbH at bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 19. juni 2020 — Aurubis AG mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-271/20)

(2020/C 287/44)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Aurubis AG

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland, repræsenteret ved Umweltbundesamt (miljøstyrelsen)

Præjudicielle spørgsmål

1) Er betingelserne i artikel 3, litra d), i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU ⁽¹⁾ for gratistildeling af emissionskvoter opfyldt på grundlag af en delinstallation med varmeemissionsværdi, når der i et anlæg til produktion af nonferrometaller i henhold til bilag I til direktiv 2003/87/EF i en flammesmelteovn til produktion af primærkobber anvendes et svovlholdigt kobberkoncentrat og den ikkemålelige varme, der er nødvendig til smeltning af kobbermalmen i koncentratet, i det væsentlige genereres ved oxidering af svovlet i koncentratet, idet kobberkoncentratet både anvendes som råstofkilde og som brændbart materiale til varmeproduktionen?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Kan en ret til mertildeling af gratis emissionskvoter for tredje handelsperiode efter udløbet af tredje handelsperiode opfyldes med en ret til tildeling for fjerde handelsperiode, hvis eksistensen af en sådan ret til tildeling først fastslås retsligt efter udløbet af tredje handelsperiode, eller bortfalder en ret til tildeling, som endnu ikke er opfyldt, med udløbet af tredje handelsperiode?

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT 2011, L 130, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 25. juni 2020 — ZN mod Republikken Bulgariens generalkonsulat i byen Valencia, Kongeriget Spanien

(Sag C-280/20)

(2020/C 287/45)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZN

Sagsøgt: Republikken Bulgariens generalkonsulat i byen Valencia, Kongeriget Spanien

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1215/2012⁽¹⁾, sammenholdt med tredje betragtning til forordningen, fortolkes således, at forordningen finder anvendelse ved bestemmelsen af, om en medlemsstats domstole har international kompetence i en tvist mellem en arbejdstager fra denne medlemsstat og denne medlemsstats konsulære tjeneste på en anden medlemsstats område, eller skal disse bestemmelser fortolkes således, at det er de nationale kompetenceregler i den medlemsstat, hvor begge parter er hjemmehørende, der finder anvendelse på en sådan tvist?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 26. juni 2020 — straffesag mod ZX

(Sag C-282/20)

(2020/C 287/46)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Anklaget i straffesagen

ZX

Præjudicielt spørgsmål

Er en national bestemmelse, nemlig artikel 248, stk. 3, i Republikken Bulgariens Nakazatelno protsesualen kodeks (strafferetsplejeloven), hvorefter der efter afslutningen af det første retsmøde i en straffesag (forberedende retsmøde) ikke findes nogen processuel bestemmelse, der kan danne grundlag for at afhjælpe en indholdsmæssig uklarhed og ufuldstændighed i anklageskriftet, hvilket fører til en tilsidesættelse af den anklagedes ret til information om tiltalen, forenelig med artikel 6, stk. 3, i direktiv 2012/13⁽¹⁾ og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

Såfremt spørgsmålet besvares benægtende: Er en fortolkning af de nationale bestemmelser om ændring af tiltalen, som giver anklageren mulighed for under retsmødet at afhjælpe denne indholdsmæssige uklarhed og ufuldstændighed i anklageskriftet på en måde, som faktisk og effektivt opfylder den tiltaltes ret til information om tiltalen, i overensstemmelse med de ovenfor anførte bestemmelser samt chartrets artikel 47, eller er det i overensstemmelse med disse ovenfor anførte bestemmelser at undlade at anvende det nationale forbud mod at indstille behandlingen af sagen og hjemvise den til anklagemyndigheden med henblik på udarbejdelse af et nyt anklageskrift?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22.5.2012 om ret til information under straffesager (EUT 2012, L 142, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 29. juni 2020 — GC og WG mod Société Air France SA

(Sag C-286/20)

(2020/C 287/47)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: GC og WG

Sagsøgt: Société Air France SA

Præsidenten for Den Europæiske Unions Domstol har ved kendelse af 15. juli 2020 besluttet, at sagen skal slettes af Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 30. juni 2020 — XQ mod Deutsche Lufthansa AG

(Sag C-291/20)

(2020/C 287/48)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XQ

Sagsøgt: Deutsche Lufthansa AG

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

Ved Domstolens kendelse af 30. juli 2020 blev sagen slettet fra Domstolens register.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 30. juni 2020 — KS mod Deutsche Lufthansa AG

(Sag C-292/20)

(2020/C 287/49)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KS

Sagsøgt: Deutsche Lufthansa AG

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

Ved Domstolens kendelse af 30. juli 2020 blev sagen slettet fra Domstolens register.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

RET TEN

Rettens dom af 25. juni 2020 — Off-White mod EUIPO (OFF-WHITE)

(Sag T-133/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket OFF-WHITE – delvist afslag på registreringsansøgningen – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – en farves navn – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]

(2020/C 287/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Off-White LLC (Springfield, Illinois, De Forenede Stater) (ved advokat M. Decker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Crawcour, J. Crespo Carrillo og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. december 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R-580/2018-2) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet OFF-WHITE som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 14. december 2018 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R-580/2018-2) annulleres, for så vidt som den nægter registrering af figurtegnet OFF-WHITE som EU-varemærke for varer i klasse 9 og 20 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og for »armbåndsurre; vægure; kronometriske apparater og instrumenter; remme til armbåndsurre; urkasser; præsentationsæsker til armbåndsurre; smykkeskrin« og »ædelstene; halvædelstene« i klasse 14.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Off-White LLC afholdte omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger afholdt i forbindelse med sagens behandling for appellkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens kendelse af 11. juni 2020 — Perfect Bar mod EUIPO (PERFECT BAR)

(Sag T-553/19) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket PERFECT BAR – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001 – afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse – artikel 72, stk. 6, i forordning 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2020/C 287/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Perfect Bar LLC (San Diego, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne F. Miazzetto, J.L. Gracia Albero, R. Seoane Lacayo og E. Cebollero González)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. maj 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 371/2019-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet PERFECT BAR som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet den er åbenbart retligt ugrundet.
- 2) Perfect Bar LLC betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 7.10.2019.

Rettens kendelse af 10. juni 2020 — Golden Omega mod Kommissionen

(Sag T-846/19) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål – toldunion – den fælles toldtarif – toldnomenklaturen – tarifering i den kombinerede nomenklatur – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – ikke individuelt berørt – afvisning)

(2020/C 287/52)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Golden Omega, SA (Santiago, Chile) (ved advokat S. Moolenaar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved W. Roels og M. Salyková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1661 af 24. september 2019 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT 2019, L 251, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Golden Omega, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 24.2.2020.

Sag anlagt den 2. juni 2020 — Danmark mod Kommissionen

(Sag T-364/20)

(2020/C 287/53)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Danmark (ved J. Nymann-Lindegren og M. Wolff, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Holdgaard og J. Pinborg)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 2 i Europa-Kommissionens afgørelse af 20. marts 2020 om statsstøtte SA.39078 — 2019/C (ex 2014/N), som Danmark har implementeret til Femern A/S annulleres, for så vidt som den fastslår, at »The measures consisting of capital injections and a combination of State loans and State guarantees in favour of Femern A/S, which Denmark at least partially put into effect unlawfully, constitute State aid within the meaning of Article 107(1) of the Treaty on the Functioning of the European Union«
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen begik en fejl, da den konstaterede, at finansieringen af Femern A/S udgør statsstøtte omfattet af artikel 107, stk. 1, TEUF.

Det første anbringende er opdelt i fire dele.

Sagsøger gør for det første gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den i den anfægtede afgørelses punkt 190-194 fandt, at Femern A/S' aktiviteter ikke er myndighedsudøvelse. Sagsøger gør i denne forbindelse gældende,

- at den metode, som Kommissionen i punkt 190-194 anvender til at undersøge, om Femern A/S' aktiviteter er myndighedsudøvelse, er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF
- at Kommissionen begik en retlig fejl ved — i vurderingen af, om Femern A/S' aktiviteter er myndighedsudøvelse og allerede derfor falder uden for EU's statsstøtte- og konkurrenceregler — at tillægge det betydning, om der er private aktører, der udfører opgaver, som kan anses som et alternativ til og opfatter sig som i konkurrence med Femern A/S' aktiviteter og
- at Kommissionen begik en retlig fejl ved konkret at konstatere, at Femern A/S' aktiviteter vedrørende projektering, anlæg og drift af kyst til kystforbindelsen ikke er myndighedsudøvelse.

Sagsøger gør for det andet gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den i den anfægtede afgørelses punkt 193 fandt, at Femern A/S udbyder transporttjenesteydelser på et marked i konkurrence med andre.

Sagsøger gør for det tredje gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den i den anfægtede afgørelses punkt 192-194 og punkt 196 fandt, at Femern A/S er en »økonomisk aktør«, styret af en »økonomisk logik«, og at Femern A/S »kommercielt udnytter« den faste forbindelse.

Sagsøger gør for det fjerde gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den i den anfægtede afgørelses punkt 233-240 fandt, at finansieringen af Femern A/S kan fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

2. Andet anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den konstaterede, at Femern A/S udøver økonomisk aktivitet i konkurrence med andre, før den faste forbindelse idriftsættes.

Til støtte for anbringendet gør sagsøger gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den i den anfægtede afgørelses punkt 198 fandt, at finansieringen af Femern A/S udgør statsstøtte omfattet af artikel 107, stk. 1, TEUF, allerede når anlægsarbejdet påbegyndes.

Sag anlagt den 7. juli 2020 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT8)

(Sag T-420/20)

(2020/C 287/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC, og advokat M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Huawei Technologies Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket GT8 — registreringsansøgning nr. 14 738 281

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1611/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Huawei Technologies Co. Ltd tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af Sony Interactive Entertainment Europe Ltd afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke specifikt identificerede den relevante kundekreds.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke tog hensyn til beviserne med hensyn til den opfattelse, som den relevante kundekreds sandsynligvis havde af det ældre EU-varemærke.
- Manglende hensyntagen til andre omstændigheder, som er påberåbt inden for rammerne af de ovennævnte indsigelser i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.
- Manglende anvendelse af nationale bestemmelser i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke tog hensyn til andre omstændigheder i henhold til reglerne om utilbørlig udnyttelse.

Sag anlagt den 7. juli 2020 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT3)

(Sag T-421/20)

(2020/C 287/55)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC, og advokat M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Huawei Technologies Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket GT3 — registreringsansøgning nr. 14 738 264

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1609/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Huawei Technologies Co. Ltd tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af Sony Interactive Entertainment Europe Ltd afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke specifikt identificerede den relevante kundekreds.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke tog hensyn til beviserne med hensyn til den opfattelse, som den relevante kundekreds sandsynligvis havde af det ældre EU-varemærke.
- Manglende hensyntagen til andre omstændigheder, som er påberåbt inden for rammerne af de ovennævnte indsigelser i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.
- Manglende anvendelse af nationale bestemmelser i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke tog hensyn til andre omstændigheder i henhold til reglerne om utilbørlig udnyttelse.

Sag anlagt den 7. juli 2020 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT5)**(Sag T-422/20)**

(2020/C 287/56)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC, og advokat M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Huawei Technologies Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket GT5 — registreringsansøgning nr. 14 738 272

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1600/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Huawei Technologies Co. Ltd tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af Sony Interactive Entertainment Europe Ltd afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke specifikt identificerede den relevante kundekreds.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke tog hensyn til beviserne med hensyn til den opfattelse, som den relevante kundekreds sandsynligvis havde af det ældre EU-varemærke.
- Manglende hensyntagen til andre omstændigheder, som er påberåbt inden for rammerne af de ovennævnte indsigelser i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.
- Manglende anvendelse af nationale bestemmelser i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke tog hensyn til andre omstændigheder i henhold til reglerne om utilbørlig udnyttelse.

Sag anlagt den 7. juli 2020 — Sony Interactive Entertainment Europe mod EUIPO — Huawei Technologies (GT9)

(Sag T-423/20)

(2020/C 287/57)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC, og advokat M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Huawei Technologies Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket GT9 — registreringsansøgning nr. 14 738 298

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1610/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Huawei Technologies Co. Ltd tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af Sony Interactive Entertainment Europe Ltd afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke specifikt identificerede den relevante kundekreds.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke tog hensyn til beviserne med hensyn til den opfattelse, som den relevante kundekreds sandsynligvis havde af det ældre EU-varemærke.
- Manglende hensyntagen til andre omstændigheder, som er påberåbt inden for rammerne af de ovennævnte indsigelser i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.
- Manglende anvendelse af nationale bestemmelser i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, idet EUIPO ikke tog hensyn til andre omstændigheder i henhold til reglerne om utilbørlig udnyttelse.

Sag anlagt den 9. juli 2020 — Włodarczyk mod EUIPO — Ave Investment (dziandruk)**(Sag T-434/20)**

(2020/C 287/58)

*Stævningen er affattet på polsk***Parter***Sagsøger:* Piotr Włodarczyk (Pabianice, Polen) (ved advokat M. Bohaczewski)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Ave Investment sp. z o.o. (Pabianice, Polen)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Ave Investment sp. z o.o.*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke, der indeholder den rødgrå ordbestanddel »dziandruk« — EU-varemærke nr. 15 742 091*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 8. maj 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2192/2019-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne forbundet med sagens behandling ved Retten og for annullationsafdelingen samt appelkammeret ved EUIPO.
- Subsidiært tilpligtes Ave Investment at betale sagsomkostningerne forbundet med sagens behandling ved Retten og for annullationsafdelingen samt appelkammeret ved EUIPO

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 15. juli 2020 — Facebook Ireland mod Kommissionen**(Sag T-451/20)**

(2020/C 287/59)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Facebook Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ved D. Jowell, QC, barrister D. Bailey, solicitors J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria og M. Quayle og advokat T. Oeyen)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 3011 final af 4. maj 2020, meddelt sagsøgeren den 5. maj 2020, der blev vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning nr. 1/2003 i løbet af en undersøgelse i sag AT.40628 — Facebooks datarelaterede praksis, annulleres.
- Subsidiært (i) annulleres den anfægtede dataafgørelses artikel 1 delvist, for så vidt som der heri ulovligt anmodes om interne dokumenter, der er irrelevante for undersøgelsen, og/eller (ii) annulleres den anfægtede dataafgørelses artikel 1 delvist, for at uafhængige EØS-kvalificerede advokater kan få tilladelse til at foretage en manuel gennemgang af de dokumenter, der er omfattet af den anfægtede dataafgørelse, for at udelukke dokumenter, der er åbenbart irrelevante for undersøgelsen, og/eller personlige dokumenter fra fremlæggelse, og/eller (iii) annulleres den anfægtede dataafgørelses artikel 1 delvist, for så vidt som der heri ulovligt kræves fremlæggelse af irrelevante dokumenter, der er personlige og/eller af privat karakter.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede dataafgørelse ikke indeholder en tilstrækkeligt klar eller konsekvent angivelse af genstanden for Kommissionens undersøgelse, hvilket er i strid med kravene i artikel 18, stk. 3, i forordning nr. 1/2003, artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og retssikkerhedsprincippet samt udgør en tilsidesættelse af både Facebooks ret til forsvar og ret til god forvaltning.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede dataafgørelse ved at kræve fremlæggelse af en række dokumenter, som i klart overvejende grad består af helt irrelevante og/eller personlige dokumenter, tilsidesætter det nødvendighedsprincip, som fremgår af artikel 18, stk. 3, i forordning nr. 1/2003, og/eller tilsidesætter Facebooks ret til forsvar og/eller udgør magtmisbrug.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den anfægtede dataafgørelse ved at kræve fremlæggelse af så mange helt irrelevante og personlige dokumenter (for eksempel korrespondance om lægelige spørgsmål vedrørende medarbejdere og deres familier, korrespondance på tidspunkter med dødsfald blandt nærtstående, dokumenter vedrørende testamenter, værgemål, børnepasning og personlige finansielle investeringer, arbejdsansøgninger og -udtalelser, interne evalueringer samt dokumenter med vurderinger af sikkerhedsrisici for Facebooks campus og personale) tilsidesætter den grundlæggende ret til privatliv, proportionalitetsprincippet og den grundlæggende ret til god forvaltning. Den anfægtede dataafgørelse krænker derfor den grundlæggende ret til privatliv, som er beskyttet ved artikel 7 i chartret om grundlæggende rettigheder. Den anfægtede dataafgørelse tilsidesætter også proportionalitetsprincippet, idet den har et overdrevent bredt anvendelsesområde og er utilstrækkeligt målrettet i forhold til genstanden for Kommissionens undersøgelse.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der ikke i den anfægtede dataafgørelse er redegjort for, hvorfor dens søgeord kun angiver dokumenter, der er nødvendige og relevante for Kommissionens undersøgelse, eller hvorfor der ikke tillades nogen relevansbedømmelse ved eksterne EØS-kvalificerede advokater, ligesom der ikke er redegjort for eller fremlagt noget retligt bindende datarum til personlige og/eller helt irrelevante dokumenter, og afgørelsen er derfor baseret på en utilstrækkelig begrundelse i strid med artikel 18, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 og artikel 296 TEUF.

Sag anlagt den 15. juli 2020 — Facebook Ireland mod Kommissionen

(Sag T-452/20)

(2020/C 287/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ved D. Jowell, QC, barrister D. Bailey, solicitors J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria og M. Quayle og advokat T. Oeyen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 i Kommissionens afgørelse C(2020) 3013 final af 4. maj 2020 (sag AT.40684 — Facebook Marketplace) annulleres delvist, for så vidt som der heri anmodes om de interne dokumenter, der er specificeret i bilag I.B.
- Subsidiært (i) annulleres den anfægtede Marketplace-afgørelses artikel 1 delvist, for så vidt som der heri ulovligt anmodes om irrelevante dokumenter, (ii) annulleres den anfægtede Marketplace-afgørelses artikel 1 delvist, for at uafhængige EU-kvalificerede advokater kan få tilladelse til at foretage en relevansbedømmelse af de dokumenter, der er omfattet af Marketplace-dokumentanmodningen, for at udelukke dokumenter, der er åbenbart irrelevante for undersøgelsen, og/eller personlige dokumenter fra fremlæggelse, og/eller (iii) annulleres den anfægtede Marketplace-afgørelses artikel 1 delvist, for så vidt som der heri ulovligt kræves fremlæggelse af irrelevante dokumenter, der er personlige eller af privat karakter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse ved at kræve fremlæggelse af en række dokumenter, som i klart overvejende grad består af helt irrelevante og/eller personlige dokumenter, tilsidesætter det nødvendighedsprincip, som fremgår af artikel 18, stk. 3, i forordning nr. 1/2003, og/eller tilsidesætter Facebooks ret til forsvar og/eller udgør magtmisbrug. Kommissionen begik følgelig en retlig fejl og/eller foretog en urigtig vurdering ved anvendelsen af artikel 18, stk. 3, i forordning nr. 1/2003.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse ved at kræve fremlæggelse af så mange dokumenter (for eksempel medarbejderes korrespondance om lægelige spørgsmål, korrespondance på tidspunkter med dødsfald blandt nærtstående, dokumenter vedrørende personlige ejendomsinvesteringer, arbejdsansøgninger, interne evalueringer samt dokumenter med vurderinger af sikkerhedsrisici for familiemedlemmer til nøglepersonale ved Facebook) tilsidesætter den grundlæggende ret til privatliv, proportionalitetsprincippet og den grundlæggende ret til god forvaltning.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der ikke i den anfægtede Marketplace-afgørelse er redegjort for, hvorfor dens søgeord kun angiver dokumenter, der er nødvendige og relevante for Kommissionens undersøgelse, eller hvorfor der ikke tillades nogen relevansbedømmelse ved eksterne EU-kvalificerede advokater, ligesom der ikke er redegjort for eller fremlagt noget retligt bindende datarum til personlige og/eller helt irrelevante dokumenter, og afgørelsen er derfor baseret på en utilstrækkelig begrundelse i strid med artikel 18, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 og artikel 296 TEUF.

Sag anlagt den 14. juli 2020 — KZ mod Kommissionen

(Sag T-453/20)

(2020/C 287/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KZ (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den liste over forfremmede tjenestemænd, der blev vedtaget ved administrative meddelelser nr. 32-2019/14.11.2019 af 14. november 2019, for så vidt som sagsøgeren ikke er opført herpå.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et enkelt anbringende vedrørende en ulovlighedsindsigelse rettet mod de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 45 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union. Sagsøgeren har bestridt Kommissionens fortolkning, hvorefter vedtægtens artikel 40, stk. 3, betyder, at en tjenestemand, som har tjenestefrihed af personlige årsager på det tidspunkt, hvor ansættelsesmyndigheden vedtog afgørelsen om forfremmelse, ikke kan komme i betragtning til den således afsluttede forfremmelse. Sagsøgeren har tværtimod anført en teleologisk og systematisk fortolkning af vedtægtens artikel 40, stk. 3, og har gjort gældende, at Kommissionen med sin fortolkning har tilsidesat retten til forfremmelse som omhandlet i vedtægtens artikel 45. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen ligeledes tilsidesat retssikkerhedsprincippet og princippet om sammenhæng mellem vedtægtsbestemmelserne, som disse almindelige gennemførelsesbestemmelser er en del af, og princippet om ligebehandling i forbindelse med karriereløbet i medfør af vedtægtens artikel 5, stk. 5. Endelig har sagsøgeren kritiseret den manglende logik og proportionalitet vedrørende de konsekvenser, som følger af gennemførelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser.

Sag anlagt den 16. juli 2020 — Garment Manufacturers Association in Cambodja mod Kommissionen

(Sag T-454/20)

(2020/C 287/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Garment Manufacturers Association in Cambodia (Phnom Penh, Cambodja) (ved advokaterne C. Ziegler og S. Monti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/550 af 12. februar 2020 om ændring af bilag II og IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 for så vidt angår den midlertidige tilbagetrækning af ordningerne omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 978/2012 for visse varer med oprindelse i Kongeriget Cambodja annulleres delvist, navnlig med hensyn til den midlertidige tilbagetrækning af GSP-præferencerne for alle de toldkoder, som berører medlemmerne af sammenslutningen Garment Manufacturers Association in Cambodja, f.eks. de HS-koder, som er nævnt i tabellen i artikel 1, stk. 1, og alle de HS-toldkoder, som er nævnt i tabellen i artikel 1, stk. 2, bortset fra HS-toldkode 1212 93.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sine egne omkostninger og de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at den anfægtede forordning tilsidesætter proportionalitetsprincippet og kravet om, at der skal være sammenhæng mellem Unionens politikker og aktiviteter. Kommissionen undlod angiveligt at vurdere, om den delvise, midlertidige tilbagetrækning af toldpræferencer for cambodjanske sektorer for beklædning, fodtøj og rejseartikler stod i et rimeligt forhold til formålet.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at sagsøgerens proceduremæssige rettigheder er blevet tilsidesat, idet Kommissionen undlod at give en passende begrundelse i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF, hvorved retten til god forvaltning blev tilsidesat.

Sag anlagt den 16. juli 2020 — LA mod Kommissionen

(Sag T-456/20)

(2020/C 287/63)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: LA (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 20. juni 2019, hvorved sagsøgeren ikke blev optaget på listen over ansøgere, der gik videre til den næste fase ved assessmentcentret ved udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19, annulleres.
- Afgørelsen af 24. september 2019, hvorved der blev givet afslag på anmodningen om revurdering, annulleres.
- Afgørelsen af 6. april 2020, hvorved der blev givet afslag på den administrative klage indgivet i henhold til personalevedtægtens artikel 90, stk. 2, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn

- Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at meddelelsen om udvælgelsesprøven blev tilsidesat (artikel 5, afsnit I, i bilag III til vedtægten), for så vidt som udvælgelseskomitéen ikke tog de faglige kvalifikationer i betragtning, hvilket er i åbenbar modstrid med bestemmelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven og de opgaver, som tildeles udvalgte ansøgere.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af lighedsprincippet

- Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at udvælgelseskomitéen i Talent Screener-fasen ikke overholdt de bedømmelseskriterier, som var fastsat i meddelelsen, og at ansøgerne derfor ikke blev sikret ligebehandling.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og det hermed forbundne princip om parternes ligestilling i sagen (artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder)

- Sagsøgeren har vedrørende dette gjort gældende, at den anfægtede afgørelse i det væsentlige savner en begrundelse, med den deraf følgende virkning for sagsøgerens ret til forsvar og for parternes ligestilling i sagen.

4. Fjerde anbringende om en ulovlighedsindsigelse som omhandlet i artikel 277 TEUF med hensyn til meddelelsen om udvælgelsesprøven

- Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at i strid med artikel 1, litra e), i bilag III til vedtægten, hvorefter det tilkommer ansættelsesmyndigheden at fastsætte arten og karakterne af prøverne, og hvordan de skal vurderes, var det i den foreliggende procedure udvælgelseskomitéen, som fastsatte »weighting factors«, hvilket imidlertid i henhold til den nævnte bestemmelse henhørte under ansættelsesmyndighedens kompetence.
-

Sag anlagt den 17. juli 2020 — SBG mod EUIPO — VF International (GEØGRAPHICAL NØRWAY)**(Sag T-458/20)**

(2020/C 287/64)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter***Sagsøger:* Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og A. Sion)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* VF International Sagl (Stabio, Schweiz)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Super Brand Licencing (SBG)*Det omtvistede varemærke:* International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket GEØGRAPHICAL NØRWAY — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 933 206*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 6. april 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1178/2019-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved Første Appelkammer ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 vedrørende en fejlagtig bedømmelse af, at der forelå ond tro på tidspunktet for indgivelsen af varemærkeansøgningen.

Sag anlagt den 17. juli 2020 — SBG mod EUIPO — VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION)**(Sag T-459/20)**

(2020/C 287/65)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter***Sagsøger:* Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og A. Sion)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* VF International Sagl (Stabio, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Super Brand Licencing (SBG)

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION i sort, gråbrun, rød og hvid — EU-varemærke nr. 9 860 834

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. april 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 664/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved Første Appellkammer ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 vedrørende en fejlagtig bedømmelse af, at der forelå ond tro på tidspunktet for indgivelsen af varemærkeansøgningen.

Sag anlagt den 17. juli 2020 — SBG mod EUIPO — VF International (Geographical Norway)

(Sag T-460/20)

(2020/C 287/66)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og A. Sion)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: VF International Sagl (Stabio, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Super Brand Licencing (SBG)

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Geographical Norway — EU-varemærke nr. 10 015 352

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. april 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 662/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved Første Appellkammer ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 vedrørende en fejlagtig bedømmelse af, at der forelå ond tro ved indgivelsen af varemærkeansøgningen.

Sag anlagt den 17. juli 2020 — SBG mod EUIPO — VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY)**(Sag T-461/20)**

(2020/C 287/67)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter**

Sagsøger: Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og A. Sion)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: VF International Sagl (Stabio, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Super Brand Licencing (SBG)

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket GEOGRAPHICAL NORWAY — EU-varemærke nr. 11 048 147

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. april 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 661/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved Første Appelkammer ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 vedrørende en fejlagtig bedømmelse af, at der forelå ond tro ved indgivelsen af varemærkeansøgningen.

Sag anlagt den 22. juli 2020 — Ryanair mod Kommissionen**(Sag T-465/20)**

(2020/C 287/68)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F. Laprèvote, S. Rating og I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 10. juni 2020 om statsstøtte SA.57369 (2020/N) COVID-19 — *Portugal* — *Støtte til TAP* ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Sagsøgeren har ligeledes fremsat anmodning om, at der træffes afgørelse efter en fremskyndet procedure i henhold til artikel 23a i statutten for Den Europæiske Unions Domstol.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at det ikke i den anfægtede afgørelse er godtgjort, at støtten er omfattet af det materielle anvendelsesområde for rammebestemmelserne for redning og omstrukturering (»R&R-rammebestemmelserne«) ⁽²⁾.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen anvendte artikel 107, stk. 3, litra c, TEUF urigtigt.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om fri udveksling af tjenesteydelser samt princippet om fri etableringsret.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen ikke indledte den formelle undersøgelsesprocedure.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt i afgørelsen.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) af 10.6.2020 om statsstøtte SA.57369 (2020/N) COVID-19 Portugal — Støtte til TAP (EUT 2020, C 228, s. 1).

⁽²⁾ Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (EUT 2014, C 249, s. 1).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA